

Undan býráðsvalinum

Tá eg havi sagt ja til at verða valevni til býráðsvalið 2. desember, kenni eg tað sum skyldu mina, at siga mina hugsan um nokur mál, ið eg meti at hava áhuga.

Heilsu- og sjúkrarhúsmál

Her er stór bygging í umbúna við ætlaðari bygging av rektarheimi og víðari útbýgging av teirri specialdeild í ortopæti, sum longu hevur verið í Klaksvík í nokur ár.

Tað, at tað er neyðugt at byggja rektarheim er skjálvsagt fyrri øll tey, sum hava nakað við hetta øki at gera. Ein nýttist bert at hyggja at teimum longu biðlistunum, ið eru til ta núverandi ótíðarhóskandi rektardeildina, sum er á Klaksvíkar sjúkrarhúsi.

Útbýggingin av specialdeildini er tó ikki av minni týðningi fyrri Klaksvíkina. Fyri tað fyrsta, tí at hetta avgjørt er fyrirtreitin fyrri, at ein serútbúgvin skurðlækni kann stóðast her á staðnum. Heldur ikki eiga vit at gloyma tann mentunarliga og figgarliga týðning tað kemur at hava fyrri býin her, at arbeiði verður her á plássinum fyrri okkara fólk við útbúgving á hesum øki. Her kann eg nevna lækna, sjúkrasystur, sjúkrarhjálp, fysioterapeutar, laborantar, læknaskrivara o.s.fr.. Eisini kemur hetta at geva arbeiði til nógv onnur, ið tó ikki hava serútbúgving.

Ellisheim

Um ætlanina at byggja á økjum, sum er avsett til Ellisheim, er mín persónliga áskoðan, at heldur eiga vit at byggja eitt

tradionelt Ellisheim heldur enn íbúðir.

Væl veit eg, at teir í londunum uttan um okkum eru farnir at byggja smærri íbúðir til eldri fólk, heldur enn at byggja Ellisheim, men umstøðurnar her hjá okkum eru jú øðrvísi.

Her búgva jú næstan øll eldri fólk í egnum húsum, meðan ein stórur partur av fólkinum í øðrum londum, er vanur við at búgva til leigu.

Væntandi verður soleiðis her hjá okkum, at tey eldru, ið kunnu verða heima við hjálp av teirri heimahjálp, sum fæst í dag, heldur vilja verða búgvandi í teirra egna heimi; meðan Ellisheimið verður til tey, ið megu hava fólk um seg allan dagin, uttan tó at vera so brekað, at tey mugu vera á einum veruligum Rektarheimi.

Teknisk viðurskipti

Her verður nógv gjørt bæði av nýbyggingum og av ábótum og er hetta bert at gleðast yvir, um væl er lagt til rættis, og um tað figgarliga er í lagi.

Eitt, ið fólk ofta filast á, er, at tað tekur alt ov drúgvu tíð at fáa arbeiðini heilt liðug. Hetta kann eg, sum fyrsti íbúgvári á nýggja okinum á Litlubrekku ásanna. Aftaná, at eg nú í eitt og eitt hálvt ár havi roynt samansetingina — nógv smábørn, vegararbeiði við maskinum, tilfari, holum í vegnum og nógvir runu og ongum gøtuljósum og óalitiandi vatnleiðing — skilji eg væl tey, sum leingjast eftir at koma undir skipaði viðurskipti at búgva undir. Tí vil eg heita á menn um at fáa hetta og onnur likandi arbeiðir liðug skjótast gjørligt.

Nú verður aftur lýst eftir býarverkfrøðingi og er at vóna,

at soleiðis verður fyriskipað áðrenn viðkomandi verður settur, at hann kann stóðast her meira enn tey eitt til tvey árin teir seinastu hava verið. Hetta fyrri at sleppa undan at arbeiðslagi ofta og týtt verður brotið. Við eini góðari og stóðugari leiðslu kunnu vit byggja eina tekniska umsiting upp, sum so aftur kann skipa fyrri planleggjing fram í tíðina, soleiðis at fólk kunnu fáa kunneleika um, nær arbeiðir, ið tey hava áhuga fyrri kunnu væntast at verða framd.

Fritíðarviðurskipti

Her hugsi eg serstakliga um tann átrokandi stóra tørv, sum er vorðin, eftir at Atlantis Bio er afturið. Atlantis Bio hevur nú verið her í eini 35 ár og má tað sigast at hann ongantið hevur verið nakað serstakt prýði fyrri býin. Litið og onki er gjørt við umsiting og nútímansergð. Men eina bio- og dansihøll hava vit tó havt í hesum húsi.

Nú sýna menn stóra vælvild fyrri at útvega betur umstøður og er tað bert at fegnast um. Tað er ikki avgerandi um tað verður tað almenna, okkurt felag ella einstakur persónur, ið ger nakað tað avgerandi er at nakað verður gjørt. Tað almenna eigur undir øllum umstøðum at stuðla við ávísan av hóskandi øki og um neyðugt við at útvega figging.

Ein býur, sum Klaksvík við nærum 5.000 íbúgvum, kann ikki verða uttan bio- og dansihøll í longri tíð. Tað verður tí neyðugt at finna eina fyribils loysn, ið kann virka til eitt nýtt projekt er gjøgnumført og kann takast í nýtslu, og her man frægasta loysnin verða at bota um tað verandi Atlantis Bio.

Alt, sum verður gjørt fyrri og av ungdominum hevur størsta

týðning, bæði innan skúlar, ítróttarfeløg, trúarbólkar og onnur feløg.

Tað er ein avgerandi treyt fyrri at Klaksvíkin kann verða ein liviligur býur, at ungdomur okkara kann trívast og stóðast her.

Nógv onnur mál kunnu verið nevnd og hava áhuga. Her hugsi eg um skúlamál, havna-bygging, vatnspurningurin, barnagarðsmál, bókasavn og onnur mentamál o.s.fr.. Men fyrri ikki at verða av langrøktur verður hetta nógv mikið á hesum sinni.

Gott val.

við heilsan

Ólavur Gaard
Klaksvík

Framhald frá síðu 6

Fyri býráðið nýttist hetta als ikki at verið so dyrt, tí eg ivist ikki í at Tryggingarsambandið hevði verið hugað at góldi sín stóra part av hesum tiltaki. Hetta er peningur, sum teir hóast alt skulu gjalda aftur í endurgjaldi fyrri brotnar rútur og stolnar vorur. Eisini haldi eg, at teir privatu keypmenninir, tær almennu skrivstovurnar og annars øll vinnandi her í býnum høvdu latið eitt oyra um so var.

Eg trúgvi, at hetta er besta loysnin til tað óskil, sum nærum hvørja nátt fer fram í býnum, og tað er onki at ivast í, at hetta fyrri allar partar er ein billig loysn, og at fleiri høvdu sovið betri og tryggari um nætturnar.

Hermann Jacobsen

Hin lítli politikarin

Vit eru enn nokur sum minnst eitt sindur aftur í tíðina. Vit minnst hvussu blaðstjóri á Dimmu, Georg L. Samuelsen, ferð eftir ferð royndi at gerast lögtingsmaður, men hóast hann hevði hetta Føroya størsta blað til málagn, sæa sjálvum heilt til vildar — í likum og ólikum — lukkaðist tað ongantið G.L.S. at gerast lögtingsmaður, fekk bert nakrar fáar atkvøður hvørja ferð. Eingin vildi hava henda mann, hvørki í lögtingið ella í fólkatingið. Har var als einki at gera.

Vit minnst eisini hvussu hesin maður undan vali royndi at «láturgera» góðar sambandsmenn, sum Johan Poulsen og Kristian Djurhuus, í teirri vón sjálvar at fáa nakrar av teirra atkvøðum, men alt til fánýtis. G.L.S. fekk ongur atkvøður.

Nei, tá vóru Andreas og Trygvi Samuelsen ólika betur fyrri, teir kundu onga tíðir siga ella gera nakað, sum Dimma ikki «lovpriste højt». Teir vóru uttanfyri allan kritik, hvat Dimmu «angik».

Nú roynir so hesin lítli politikarin, sum ongantið eydnaðist at gerast politikari, at spreidda aitt vælkenda eitur út. Vit minnst

eisini undan seinasta lögtingsval, har sama Dimma, langaði stóran trumf út. Javnamenn vóru jú ikki kristnir menn. Ja, tað er ófatuligt; men so lágt ríða teir. Jú, G.L.S. alias «gamal lögtingsmaður», alias Andr. E. Joensen, alias Chr. N. Chr. m.m. Hvat tí viðvíkur, man hvør hava ivaleyst við seg sjálvand. Í seinastu Dimmu leikar sami maður í at kommunan í Havn hevur latið prentað bók um Tórshavn, hjá havnamanni í Gøtu. Og ikki sum rimuligt er, hjá gomlu Dimmu.

Skjótt gleymdi G.L.S. sínar ferðir, «Fædrelandet rundt», hann hevur gjørt uppá annana bekostning.

Til lögmann og landsstýrið sum heild vil eg siga, haldið bert áfram við góðum treysti, sambandið kann gott verast fyrri uttan.

X

Til ítróttarungdómin á Tvøroyri

Eitt mál, sum hevur verið og er eitt hjartamál hjá mær, er ítróttarhøllin í Trongisvági.

Vit, sum hava eitt sindur við ítróttarungdóm at gera, vita hvussu stóran tørvur er á einari

slikari.

Umstøðurnar hava ikki verið tilstaðis at loysa hetta mál, tí eitt er greitt, at tann vinnuliga útbýggingin má fara fram fyrst, ný tykist ein glotti at verða fyrri

stavn, vinnulivið er í batan, og út frá tí kann roknað við, at í hallarmálinum má nakað fara at henda.

Tað er ein nevnd, sum arbeiðir við hesum málið. Hon hevur fingið til vega tekningar til eina ítróttar og svimjihøll, hvat ein slik kostar eri eg ikki førur fyrri at siga, men takið verður tungt.

Menn eitt er greitt at komandi kommunustýri kemur at leggja allar árar út fyrri at royna at loysa hetta mál, og her skal avgjørt min partur ikki liggja eftir.

Vit eru greið yvir at eina tíð enn koma vit at noyðast við tær umstøður sum vit nú hava, nevniliga skúlaøki, sum nú hevur fingið ljósanlegg, so at spæl- andi er har um kvoldarnar, men samstundis er greitt at hetta er eingin verandi loysn. Tað komandi kommunustýri verður at arbeiða við uppgávinu, tí tað er skylda okkara yvir fyrri okkara ungdomi. Uppgávan verður hjá sitandi nevnd at fara til verka, fáa ung og gomlu aktiviserað og harvið fáa gongd á málið.

Býráðsvalgið á Tvøroyri tann 2. desember 1976

Bátahylurin í Trongisvági er ein veruleiki og hevur verið til stóran gagn og tryggileika fyrri teir bátateigarar, sum hava før síni liggjandi har.

Men veruleikin er tann, at ein bátahylur í skónini ikki loysir uppgávu.

Tað komandi stýrið má seta sær fyrri at loysa hesa uppgávu, við at gjørdur verður ein bátahylur fyrri uttara part av fjørðinum, hetta má gerast tí tilgongdin av stórum útróðrarbátum er stór, og trygt stóði má fáast til hesar bátar. Teir útróðarmenn, sum seta seg fyrri stóran útróðslur til byggjan av bátum og

harvið eru við at skapa tilgongd til flakavirknið, eru við at tryggja arbeiði til øll tey sum hava tilknýti til hetta virkið, mugu eisini vita sær at at arbeiðstól teirra eru tryggjað.

Tí seta vit okkum sum mál at loysa hesa átrokandi sak við at gera ein nýggjan bátahyl.

Í sama viðfangi er vert at nevna, at tann bátadráttur, sum varð gjørdur í Frøðba, men ongantið hevur verið til tann ætlaða gagn, nú verður gjørdur soleiðis sum útróðarmenn har vilja hava hann gjørdan.

Sverre Midjord

Sverri Midjord

Framhald frá síðu 3

an kundi, fyrri at bót skjótari upp á henda íbúðartørvin, sett seg í samband við fólk, sum eiga kjallara ella loft, ið ikki er innrættað, og boðið sær til at innrætta hetta til íbúðir, við teim treytum, at kommunan slapp at hava íbúðina um hendi eitt ávíst áramál, at leigugjaldið skuldi verið rimiligt, at peningainnskotitið fyrri at innrætta íbúðina kom at verða forskt av leigugjaldi.

Báðir partar skuldu kunna sagt sáttmálan upp. So skuldi húsagarin havt hug at stýtt um leigugáramálið, tá skuldi einki verið í vegin, um hesin læt samsvorandi samsýning í peningi. — :Góður borgari stuðlar býráðssamtýkt!

Kommunan skuldi ikki tikið omanfyri 800 kr. í leigu. Síðani kundi kommunan sett treytir fyrri at sleppa inn í hesar íbúðir, tí endamálið við hesum tiltaki var at eggja fólk til at ognar sær

hús, og ikki fyrri at fáa tey til at leggja seg á hina lætu síðuna.

Treytirnar kundu verið: 1) Íbúðin er til fólk, sum ætla at ognar sær hús í næstu framtíð, 2) foreldur at børnum hava frami-hjárað, 3) loyvt er at halda til her í 3 og í mesta lagi 5 ár, so at onnur, ið biða, kunnu sleppa framat, 4) leigari er bundin, tá ið hesin hevur ognar sær hús, til at lata kommununi kjallaraíbúðina upp í hendi í ávíst áramál, 5-10 ár, um henni tørvar íbúð.

Hetta tiltak skuldi bót munandi upp á núverandi óskil — Fram frændir í barnsins bardaga!

Lát ikki tað sita á tær, at tin manglandi krossur gjørdi, at vit ikki fingi ein mann meira inn í Býráðið.

«Far tí ikki á val og sig á, men vel A!»

Fólk fylkist um A-flokkin 2. desember!

Við vón um hampuligt úrslit

Jákup Jóhannes Joensen